

Een ervaren imker

Hierbij een lijst van dingen die je moet hebben en doen om grote honingogstten te krijgen, schrijft Steve Taber in *The American Bee Journal* (2001/5), te weten:

- * In redelijk goede staat verkerende kasten.
- * Voldoende ruimte voor de koningin om eitjes te leggen en daarmee een sterk volk op te bouwen.
- * Genoeg raten voor de bijen om honing op te slaan.
- * Een jonge energieke koningin die in staat is gedurende twee maanden 1.400 tot 1.500 eitjes per dag te leggen.
- * Een goed drachtgebied.
- * Gezonde bijen die mijt- en nose mavrij zijn.

298

En met een 'That's it folks, that is all there is to it!' besluit Taber zijn simpele lijstje, waarmee hij een serie van drie artikelen begint onder de titel 'Wilt u uw honingproductie verhogen?'. Ach, wat zijn de Amerikanen toch te benijden met die enorme ruimte die ze daar hebben en die fantastische drachtgebieden. En vaak mooi weer natuurlijk.

Al sinds jaar en dag schrijft Steve Taber in de ABJ en altijd zijn z'n artikelen de moeite waard; een enorme kennis van alles wat met de bijenteelt te maken heeft moet deze man in de loop van zijn leven vergaard hebben. Gelukkig blijft hij maar doorgaan met het overbrengen van zijn ervaringen en kennis aan de lezers, beginners zowel als gevorderden.

In het eerste van de genoemde artikelen gaat hij in op wat je moet verstaan onder 'in redelijk goede staat verkerende kasten'. Mooi geschilderde kasten, met gave hoeken, dus zonder openingen waardoor extra in- en uitgangetjes voor de bijen ontstaan, zien er leuk uit. Maar het gaat er in de allereerste plaats om hoe het er van binnen uitziet. Het is niet nodig dat kasten geschilderd zijn, de bijenruimte hoeft niet precies te kloppen, die openingetjes in de hoeken van slechte broed- en honingbakken doen er niet zoveel toe.

Taber bracht eens een bezoek aan een imker op een van de Hawaï-eilanden. Indertijd had deze besloten **daar bijen** te gaan houden. Het probleem was alleen **dat hij nauwelijks** geld had. Voor een prikje kon hij **toen ergens** zo'n duizend in zeer slechte staat verkerende kasten op de kop tikken. Collega-imkers waren er toen **niet op het eiland**, wel trof hij overal wilde zwermen aan. **Daarmee begon hij zijn bijenstand** op te bouwen. Omdat hij **geen geld had om kunstraat** te kopen, behield hij zich met smalle **voorbouwstripjes**

in de raampjes. Toen Taber hem in 1960 bezocht was de stand al uitgebreid tot achthonderd volken. En hoewel de kasten niet om aan te zien waren, haalden de volken honing. En hoe! Gedurende een periode van zes weken oogstte hij wekelijks een volle bak met honing van elk volk.

Steve Taber wil met een en ander zeggen dat het helemaal niet bezwaarlijk is met oud materiaal te werken. En die gaten in de hoeken kun je gewoon met tape dichtplakken. Hij gaat dan nog verder in op de eerste drie punten van zijn zespuntenlijstje en besluit dit eerste artikel van een serie van drie met het advies de koningin drie broedbakken ter beschikking te stellen en gedurende het honingseizoen nog drie of vier (diepe) honingbakken op het volk te plaatsen. Zo te zien is het makkelijk imkeren in de VS. Zeker zoals Steve Taber erover schrijft.

De winter komt

'Bij het langer worden der avonden kan men zijne in den loop van het jaar gemaakte aantekeningen uitwerken. Men bestudeere tevens een goed bijenboek en leest zijne periodieken nog eens na. Op den bijenstand valt weinig meer te doen, daar de volken de winterrust zijn ingegaan, terwijl de bijentros hoe langer hoe meer inkrimpt.

Men laat den bijenstand niet in den steek, maar overtuige zich minstens eenmaal per week hoe het met de bijen gesteld is. Is alles rustig, dan behoeft men zich niet bezorgd te maken. Na een stormachtigen nacht of dag wordt een extra tochtje naar den stand gemaakt en gecorrigeerd waar dit noodig mocht blijken.

De bijen zelf store men echter niet.

In de wintermaanden is het wachtwoord Rust!' (uit: Joh.A. Joustra, *Het bijenboek*, Hansweert 1928).